

URZĄD PATENTOWY

F23j, 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4020.

Walther Klaus
(Neukirchen - Pleisse, Niemcy).~~Kl. 34 d 4.~~

36 a 7

34 b 84

F23j, 3/06

Skrzynka do popiołu z przyrządem do napełniania bez powodowania kurzu.

Zgłoszono 7 stycznia 1922 r.

Udzielono 23 stycznia 1926 r.

Pierwszeństwo: 5 lutego 1921 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia do usuwania bez powodowania kurzu popiołu z popielników w mieszkaniach i wywożenia takowego na podwórze do skrzyń lub śmietników. Ponieważ zapomocą tego wynalazku popielniki można opróżniać bez powodowania kurzu w pokoju, wsypując bezpośrednio popiół do odpowiedniej skrzynki, usunięta jest konieczność przesypywania popiołu, a przez to samo usunięte jest rozsypywanie takowego, uszkodzania podłóg i dywanów żarzącymi częściami oraz poparzenie rąk.

Znane są urządzenia, umożliwiające opróżnianie popielników przy piecach bez wywoływania kurzu zapomocą zastosowania szuflady wahadłowej ponad wylotem skrzynki, przeznaczonej do popiołu.

Wynalazek niniejszy polega na tem, że szuflada ułożyskowana jest obrotowo nad skrzynką do popiołu i w odpowiedni sposób przytrzymuje otwarty popielnik pod rusztem, natomiast po obróceniu, celem opróżnienia popielnika, zamyka skrzynkę. Przy szybkim obrocie szuflady popiół wysypuje się z popielnika bez znacniejszego pylenia, nawet jeżeli zamknięcie nie jest zupełnie szczelne. Objasnia się to w ten sposób, że szuflada w postaci dwuramiennej dźwigni przeciwdziała powstaniu ciśnienia powietrza, wyrzucającego kurz ze skrzynki. Podczas obrotu bowiem jedno ramię lub skrzydło szuflady przez szybki bieg wyrzuca ze skrzynki część powietrza, jeszcze wolnego od pyłu, a wytworzone rozrzedzone powietrze zostaje wyrównane

przez późniejsze sprężenie przy właściwym zamykaniu skrzynki.

Całe urządzenie można wykonać także w ten sposób, żeby zamknięcie skrzynki było zupełnie szczelne.

Po opróżnieniu popielnika nie można zaraz otworzyć szuflady, lecz należy przeczekać, aż pył osiadzie w skrzynce. Okres ten można tymczasem wykorzystać dla zasilania pieca paliwem.

Rysunek przedstawia dwa wykonania urządzenia z szufladą, obracającą się poprzecznie względnie podłużnie nad skrzynką. W obydwóch wypadkach szuflada w postaci dwuramiennej dla wyrównania obciążenia przeważnie nierównej dźwigni, obraca się około osi, umieszczonej w dnie szuflady. Drobne szczegóły, jak rączki, uszczelnienia z tektury azbestowej, izolacja dna i t. d. są opuszczone na rysunku.

Fig. 1 wyobraża skrzynkę z otwartą szufladą w pionowym przekroju, fig. 2—tę samą skrzynkę z zamkniętą szufladą, fig. 3—skrzynkę w rzucie poziomym. Ściany 1, 2 skrzynki A są nierównej wysokości. Ściana 2 jest o tyle wyższą od ściany 1, że szuflada wahadłowa B w położeniach krańcowych opiera się dnem 3 o ścianę 1 względnie o ścianę 2, przyczem w obydwóch wypadkach zajmuje położenie poziome. Ściany poprzeczne skrzynki są zaopatrzone w widełki 4, które służą jako łożyska dla czopów 5, umocowanych w ścianach szuflady B. Oś obrotowa szuflady jest ułożona równoległe do ścian 1, 2 skrzynki w ten sposób, że szuflada w obydwóch położeniach krańcowych opiera się o miejsca oparcia pod wpływem przewagi dłuższego ramienia. Szerokość szuflady jest dostosowana do szerokości skrzynki A. Skrzynka A zostaje zamknięta po jednej stronie osi przez opierające się dno szuflady o ścianę 2, a po drugiej stronie osi przez tylną ścianę 6 szuflady, która jest wygięta po łuku koła, zakreślonego wokoło osi 5 i wskutek tego zakręglenia przylega do ściany 1 skrzynki.

Popielnik C wsuwa się do szuflady w jej położeniu otwartem (fig. 1). Poprzeczne pręty 7 służą do przytrzymania popielnika podczas obracania szuflady. Dodatkowe przytrzymywanie popielnika w szufladzie jest zbędne. Chcąc mimo to dodatkowo zabezpieczyć popielnik, szczególnie jeżeli jest niski, od przesuwania się, można zastosować (nie narysowane) zasuwki lub tym podobne urządzenia. Można też zastosować pręty 7 do przestawiania do góry lub nadół. Fig. 2 objaśnia, w jaki sposób obraca się szuflada z popielnikiem C, zamykając równocześnie skrzynkę.

Fig. 4 przedstawia inne wykonanie urządzenia z otwartą szufladą, fig. 5—urządzenie z szufladą zamkniętą, a fig. 6—urządzenie w rzucie poziomym. Oś obrotowa szuflady B, utworzona z czopów 5, jest tak umieszczona, że szuflada B w obydwóch położeniach krańcowych opiera się dnem 3a o krawędzie skrzynki tej samej wysokości. Część dna 3a przeważa. Dno jest tak wygięte, że poziome części 3b otwartej szuflady znajdują się trochę wyżej, niż części 3a. Różnica w wysokości jest wyrównana wobec skrzynki przez żebro lub listwę 8. Szerokość części 3b dna równa się szerokości skrzynki A w świetle, część 3a natomiast jest trochę szersza. Krawędź skrzynki jest z jednej strony zaopatrzona w kołnierz zewnętrzny 9, o który opiera się część 3a szuflady w położeniu zamkniętym. Krawędź dna 3b po drugiej stronie osi natomiast opiera się o spód kołnierza wewnętrznego 10. Wskutek takiej budowy szuflada zamyka skrzynkę szczelnie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skrzynka do popiołu z przyrządem do napełniania jej bez powodowania kurzu, z szufladą wahadłową (B), ułożyskowaną nad otwartą skrzynką, znamienna tem, że popielnik, wstawiany do otwartej szuflady i przytrzymany w niej zapomocą prętów

(7), zostaje opróżniony przez przekręcenie szuflady około swej osi, przyczem szuflada w położeniu krańcowem zamyka skrzynkę.

2. Skrzynka do popiołu według zastrz. 1, znamienna tem, że szuflada (B) jest zbudowana w postaci dwuramiennej dźwigni, najlepiej o ramionach nierównej długości, obracającej się około osi (5, 5), umieszczonej w jej ścianach.

3. Skrzynka do popiołu według zastrz. 1, znamienna tem, że szerokość szuflady (B) jest dostosowana do szerokości skrzynki, a przy wysypywaniu popiołu dno szuflady zamyka skrzynkę, opierając się z jednej strony osi o krawędź wyższej ściany (2), a z drugiej strony osi przylegając zaokrąglo-

ną częścią (6), wygiętą po łuku koła, zakreślonego wokoło swej osi obrotowej, do niższej ściany (1), o którą opiera się w położeniu otwartem szuflady.

4. Skrzynka do popiołu według zastrz. 1, znamienna tem, że przy zamykaniu skrzynki szuflada (B) opiera się dnem o krawędzie skrzynki, przyczem dno (3a) z jednej strony osi układa się zgóry na kołnierzu zewnętrznym (9), a z drugiej strony osi podchodzi węższą częścią (3b) pod wewnętrzny kołnierz (10) skrzynki.

Walther Klaus.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

